

מסורת הש"ס

(ה) [נסהדרין ד: כה"ע ת"כ]
 תחובה פ"א ה"ה, (ג) לעיל לו
 לקמן נב: (ג) נסהדרין ד:
 (ד) וימא ט"ו (ג) שם ט"ו. נרד:
 (ה) שם ט"ו. (ז) (צ"ל הדניא)
 דברסי יב
 נדה כו: (ח) דברסי יב
 נכז: (ט) לקמן לט: (י) ועי'
 נסהדרין ד: ד"ה פ"ה נממלרו
 (יא) וימא פ"ה ה"ה,
 קוקסולו ו: (ב) וימא פ"ה ה"ה,
 שייך לעמ' שאח"ז:

הגהות הב"ח

(א) גמ' התם דל חד קרא טויה לגופיה וחד לסבך פשו תלת אחאי הלכתא וכו' אהני מקרא: (ב) שם ושבע למטה ההוא כמחליף: (ג) רש"י ד"ה התם דל חד קרא לגופיה:

גליון הש"ס

(גמ' ובפר אע"פ שלא נתן
 למעלה אלא למטה. ע"י לקמן
 דף נב ע"ב בתוס' ד"ה אותה
 שנתן וכו') : דש"י ד"ה נאמרו
 דמים וכו' דכתיב ודם ובח"ך.
 עיין לעיל דף לו ע"ב תוס' ד"ה
 מנין :

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטת מקובצת ואימא ובפ
שקן שמים ל
א"כ על חנם כחיד ד' מתנות על ד'
ומשני אחי דבר שצריך ג' ופ"ה (כד)
הקדמות. והשתא לריב ג' וכפר ט'
ש' דהוי סובר דאחת למטה הוי שפי

הַשְׁלִישִׁית דלי חד ^(א) לגופיה. פש להו ארבע: וחד לסך. מאחר שהתחיל לפרש תבניתה פירש סך עם דפנותיה פשו תלת: **אַחַי יולנפת.** שנאמרה למשה מסני' ^(א) וגרעתה לשלישית כך נאמרה הלכה השלישית דייה בטפה היינו דתנן ^(ג) שמים כהלכתן שלישיית אפי' טפה:

טמאה שזועים שזעים. כתיב נימא

התם^א חר קרא ב^ב ו
 אחאי הלכתא וגרעתא
 אטפח אלא מעתה יו
 אהני קרא ואהני מסו
 למיתב שאני התם דכ
 לה מהכא ב^ג וכובר^א
 שיכול ד^ד והלא דין ה
 ונאמרו דמים למע
 האמורים למטה שנו
 אף דמים האמורים
 אחת כיפר או כלך
 בפנים ונאמרו דמ
 האמורים בפנים^ה חיי
 עשה ולא כלום אף
 חיסר אחת מן המתנות
 נראה למי דומה דנין
 מבפנים ו או כלך
 וארבע קרנות מחטא
 יוכיח חוץ שאין חטא
 לומר^ו וכובר וכובר
 שלא נתן אלא שלש
 אלא שנים וכובר אע
 והאי מיבעי ליה לגו
 מרי אסברה לי אמר
 כפרה זו היא סליחה
 נתן אלא שלש למע
 אע"פ שלא נתן אלא
 למעלה^ז וכובר אע"פ
 למטה אמר רב אדא
 תורת ארבע^ח קרנות ו
 אמר רבא^ט איזהו רבו
 אלו קרנות אימא וכו
 אחת למעלה ושלוש
 שחציין למעלה וחציין
 ממנו אחת למעלה ו
 מאי במצליף מחוור
 הזהה על טהרו ש
 קרנות: מיבעי ליה לגופיה. ככל

וזהו וחד לנמך שכפר על הטעם: **ויאמר ופיר דר'** אצל למיעקריהו וגמרי לא: **א"כ** דררשינן כפר אע"פ שנתנן כולן למטה מן החטיו: **ועלם** טורס קרנות. הכתובים כחטאת ועל חנם כתיב זה קרנות ליהיטו למעלה: **ופרכין ודי ארמנה לא** אחר. דליבטולן דיעבד ויפרכין ליבטולן וכי כתיבנה למטה כתיבנה: **אזינו דבר שרירי וכפר** הוי אומר אלו קרנות וכדאמרין דכל חד וחד מיעט וזהו קרן וקס ליה אקרן אחת לעכב דלי כדאמרת אשמועינן דלי יידי כולוה למטה כשר (למטה) ארבע וכפר הוה יהי למיכת להכשיר ארבע המתנות למטה: **ויאמר ופיר אף ע"פ** **נחל נחל אחת למעלה ושלא למטן**. ולהכי לא כתיבי ארבעה וזול דחדא מיהא (לא) מעבדא בלמעלה ותלת איתכשרי למטה ופסל למיעקריהו לא: **הוה ממנו**. מרס פרי יוס הכפורין כסדר ומא [תנא] **אחת למעלה ושבע למטה**. כדכתיב על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים (ויקרא טז) וקא ס"ד אחת מחצי עביו של כפרת ולמעלה ושבע מחציה ולמטה: **משני ההוא כמלנין**. כדמפרש ואזיל: **כמגדנא**. חדס ומכה מלקות ארבעים בצרעה [א] וז למטה מוז בסמוך ולא דריון אחת מחציו [א] ולמעלה והשאר מחציו ולמטה והא דקמתי אסחת חלוקה משבע [א] לענין ירוד ידו קמתי כדמפרש וזהו [ויקרא טז] כשהוא מזה למעלה מזרד ליו למטה ושכאה מזה למטה מזרד ליו מעלה **הוה על עפרו**. והתנן [מנ] הזה על טהרו של מזבח הפנימי כדכתיב וזהו עליו מן הדם וגו' (ויקרא טז):

מנחם

בית שמאי פרק רביעי זבחים

התם חד קרא בוליה לנפיה. לא דמי לקרנות דדרשין תחילות דקרנות משמע מנייה אבל סוכות לא משמע מניין דפנות אלא משמע שמי סוכות הלכך אין לנו לדרוש תחילות וי"ע גבי אלהים (סנהדרין 97 ד.) דמשמע נמי מניין ולא דרשין תחילות:

ה' לנופיה וחד למרבה
ואלי ארבעה עשר:

לשלישית ואוקימתה
אה שבועים שבעים
ארבעים ותרין בעיא
ב יכנדתה ותנא מיימי

נאמרו דמים למטה
מה מתן דמים
במתנה אחת כיפר
מעלה שנתנו במתנה
דרך זו נאמרו דמים
בחוץ מה דמים
אחת מן המתנות לא
דמים האמורין בחוץ
לא עשה ולא כלום
מן מחוץ ואין דנין חוץ
דרך זו דנין הטאת
וארבע קרנות ואל
ארבע קרנות תלמוד
מפני הדיון וכפר אע"פ
כפר אע"פ שלא נתן
שלא נתן אלא אחת
הוא אמר רבא בר אדא
א וכפר וגסלה זו היא
מא וכפר אע"פ שלא
היא ואחת למטה וכפר
זתים למטה ושתיים
ולא נתן למעלה אלא
דר יצחק א"כ ביטלת
רחמנא אמר ליבטלון
מצריך שלש הוי אומר
אע"פ שלא נתן אלא
מוטה ומצינו דמים
מוטה ולא והתנן הוה
בע למטה כמצליף
רב יהודה כמגדנא
מזבח שבע פעמים

ואע"פ שלא נתן אלף אחת למעלה שלם למטה (א) ולא כולן למטה
והלא אחוש בצבא וזו דטוב להכשיר אחת למעלה (א) מכולן
למטה: (הגה"ה תוספת ודברי רש"י יג פ"ט א) דצבירא
למטה כיון דהפך שלישי שלם למטה כיון דהרוב למטה
למטה הוא הדין כולן למטה ומשני איזהו דבר שאריך שלם
וכו' ולדברך ארבע וכפר היה לו ליכמוד והוא הדין שכן אינו טוב
והדר פריך ודילמא שלם למטה דוקא כשר ולא כולן מיהו לישראל
לדריך שלם דמשמע ולדברך אינו אריך שלם (א) משמע כפי
התוס'. ע"ה הגה"ה) ואריך לדקדק אמאי לא דרשני להי (א) וכפר
ואע"פ שלא נתן לקרנות כלומר בחדה וכפר ואע"פ שלא נתן בצבא (א)
וכפר ואע"פ שלא נתן ארבע מתנות אלף שמים שהן ד' זה אין
להקשות דהלא דרשני וכפר לגמרי ואפילו בשר שרי בצבאיה ולעיל
בפרק שני (דף טו:) דרשני לכפרה נתמיו ולא לדר אחר דיש לחלק
צין לכפר צין לזכר:

במצרים. תימה ואח"כ ד' דמקשה הא בהדיא קתני הנה
בסיפא ביומא פ' הוציאו לו (דף ג:) דמתן לא
היה מתכוין להוות לא למעלה ולא למטה אלא כמלצין וי"ל שבא
לתוך דהאי כמלצין כמגדלה והכל במקום אחד וכמו שפורש
בעצור כמגדלה שמיים יד ואינו טעם שצור ירושלמי * **מאי לא אפליה**
כמסגרת פ' בערוך [ה] שטמה ידו עד מסגרת * **מאי לא אפליה**
דמזבח. ואם כן מצינו דמיס חציין למעלה וחציין למטה דמחלה
נתן [ה] אקרנות ואחר כך לחצי המזבח. תוספות. ורש"י מפרש דע"א:

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

יב אב מיי' פ"ג מהל' עבודת
יוה"כ הלכה ה:

תורה אור השלם

1. ואם יקרה חלל ושומא
שבועים בניהם וששים
שנים יקום תשב על דמי
שקורה; ויקרא: ה
2. ואת כל חלבו וקציר
המזבחה כחלב וזבח השלמים
וכפר עליו הבהן ומזבחתו
ונסחלו: ויקרא: ה
3. ואת כל חלבו יסיר כאשר
הורס חלל מעל זבח השלמים
והקציר והחלב המזבחה לריח
ניחוח ליהוה וכפר עליו הבהן
ונסחלו: ויקרא: ה
4. ואת כל חלבו יסיר כאשר
יסיר חלבו הכשב מזבח
השלמים והקציר הבהן אתם
המזבחה על אש יהוה אלהים
עליו הבהן על חטאתו אשר
חטא ונסחלו לו:
ויקרא: ה

מוסף רש"י

[illegible]